

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 16 (1766) ♦ Среда, 28 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Мораторій на смертну кару – перепустка до Європарламенту

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, спеціальний кореспондент «ГУ» (зі Страсбурга)

Повнозвешення української делегації на Парламентській Асамблеї Ради Європи все ж таки визнано. Учора Асамблея ухвалила відповідну резолюцію.

А розвивалися події за канонами драматично-детективного жанру. Початок був не з приміток. У понеділок по обіді під час традиційної процедури визнання поважень національних делегацій британець Кевін Макнамара запропону-

вав позбавити наших депутатів мандатів. Мало того, Макнамара оприлюднив невідомо звідки взяту інформацію: начебто в. о. Генерального прокурора України, виступаючи по національному телебаченню, потрогував, що в разі повнозвешення повнозвешення української делегації доля 200 українських в'язнів, засуджених до смертної кари і досі не помилуваних Президентом, може бути плачевною. Бурхливі оплески, які вгнали пропозиції британського парламентарія, нічого вітшого нам не виступали.

(Закінчення на 5-й стор.).

До виборців – разом з послом?

Зустріч Голови Верховної Ради Олександра Мороза з новопризначеним Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Стівеном Пайфером розпочалася нетрадиційно. Олександр Мороз запропонував ланову послугу поїхати разом з ним на зустріч із виборцями. «Це не було б розізнено як агітація за мою кандидатуру», — зазначив Голова Р. — Але допомогло б пізнати всі нюанси життя українського суспільства».

Також Олександр Мороз висловив задоволення, що у складній для України період інтереси США в нашій державі представлятиме кар'єрний дипломат з таким досвідом і побирав успіху підтримку в роботі з боку Верховної Ради.

Стівен Пайфер, у свою чергу, наголосив, що США зацікавлені у розвитку України як стабільної та демократичної держави з ринковою економікою. А тому й надалі підтримуватимуть науку країни на цьому шляху. «Ми хочемо співробітничати з усіма гілками влади», — сказав посол.

НА ЛАВІ ЗАПАСНИХ – ОФІЦЕРИ, під лавою – їх соціальний захист

Сьогодні мільйони вчорашніх трудівників опинилися на вулиці. І наша армія не відстає від народу. В її лавах з'явилися багато зайвих людей. Життя посадовило їх на лаву запасних гравців», водночас не давши інструкцій, як поводитися за нових обставин...

(Закінчення на 6-й стор.).

Транзит гальмує

Питання поставок туркменського газу в Україну — головна тема у програмі візиту Президента Леоніда Кучми до Туркменістану 28–29 січня. Під час переговорів йтиметься про поставки 12 мільярдів кубометрів газу, за який Україна готова надати металопрокат, труби, сільгосппродукцію, зокрема хліб, а також послуги будівельних і проектних організацій.

Тим часом, за даними урядового джерела, в Ашгабаті наряд чл. буде прийнято остаточне рішення щодо поставок Києву газу, бо російсько-туркменський переговорний процес про транзит ще не завершено. Сторони поки що не домовилися про тарифи сплати за транзит, а також форми транспортування, повідомляє ІТАР-ТАСС.

Попрацювали на «Відмінно»

З добрими показниками завершив рік Алчевський металургійний комбінат (Луганська область). Стабілізується виробництво, зростає обсяг продукції, що випускається. Багато в чому завдяки алчевському металургам усьому народногосподарському комплексу області вдалося вийти на 100-відсоткове виконання встановленого завдання, припинити виробничий спад.

Домашнє виробництво комбінату

Судовий процес: далі буде

У Миколаївському обласному суді мало відновитися слухання справи колишнього президента ЧМП «Власко» Павла Кудюкіна, яке після 4-місячної перерви так, що суді, й не розпочалося. Спроба зробити це, як ми вже повідомляли, була минулого тижня, однак засідання тривало лише 20 хвилин — його відклали через хворобу одного з трьох адвокатів екс-президента судноплавної компанії. Шостий раз його розпочали повільно були протягом трьох днів дідирати третього адвоката, у разі, якщо вони цього не зробили б, то засідання мало вое одно відновитися.

Термін м'янув, однак судові слухання справи знову відкладено. Цього разу до суду не з'явився усі адвокат Н. Кудюкіна. У телефонній розмові з суддею вони повідомляли, що через відсутність.

«Руслан» упав через «паливне голодування»

У Запоріжжі проведено експеримент, під час якого було повністю «зmodeльовано ситуацію в Іркутську».

Зокрема, випробуваний літак деякий час простояв з напівпорожніми баками. Експеримент показав, що в такій ситуації за низької температури в баках з паливом утворюється так звана «пуга» — крижаний лід. У ході експерименту під час розбігу літака цей склад (пуга) потрапив на паливний фільтр, забиваючи його. У результаті чого й вистало «паливне голодування», що спричинило аварію. Під час експерименту до зупинення двигунів «минули ті самі 11 сек., що й в Іркутську».

Висновки запорізьких фахівців подано російській держкомісії, яка розслідує причини катастрофи.

О Постанову про заборону на ввезення в Україну автомобілів, що були в користуванні, буде прийнято тільки після випуску перших модернованих «Таври».

О Загальний обсяг прибутку всіх українських банків за 1997 рік зріс на 17% і на 1.01.98 р. становив 33,8 млрд. грн.

О В Україні впроваджується погіршення заборгованості підприємств усіх форм власності з зобов'язання на пенсійне страхування шляхом оформлення її векселями.

P.S.

У номері

Як «вистежили» прем'єра

Дводенний вояж Прем'єр-міністра Валерія Пустовоїтця Херсонської області та Криму розпочався зі стройів і пікети. Скажімо, в Херсоні тисячі вчителів цілих здійшлих багатолітньої марші від площі Свободи, де знаходиться облдержадміністрація і де страйкарі очікували на побачення з Пустовоїтцем, аж до іншого кінця міста — до базового комбінату, де була організована зустріч прем'єра з місцевими активом. Незважаючи на певну секретність інформації щодо пересування стільного гола по місті, страйковому комітету все ж удалося «вистежити» Пустовоїтця. Після чого прем'єр (укорте) поспішає допомогти їм. Що ж, поживемо — побачимо.

А тим часом у Феодосії, де глава уряду відвідав виробниче об'єднання «Море», і в Сімферополі, де відбулися анізні засідання Кабміну, підкупальники вимагали своєчасної виплати зарплат і пенсій, погашення заборгованостей перед кримськими бюджетниками. Тему соціально-економічної стабілізації в Автономній Республіці Крим і стала однією з головних на цьому засіданні.

Курс — на Антарктику

У рейд до шостого континенту з Одеси вирушили «судно-судно» «Беріс Кримський» і доставили на станцію «Академік Вернадський» чергову українську антарктичну експедицію. Старт їй дано, на жаль, із значним запізненням — на льодовий континент слід було б відправитися ще наприкінці листопада минулого року. Та зробити це завадила брак коштів на спорядження судна і самої експедиції. На рейд станції «Академік Вернадський» судно тепер стане лише наприкінці лютого, а там ще кілька літа, перезимів. Отож доводиться коригувати програму досліджень, переудіти — сезонних наукових загонів. Учасники експедиції сподіваються, що нові набуток дадуть змогу поповнити знання про шостий континент, вийти на більш плідний рівень співпраці з ученими інших країн — дослідниками Антарктики.

Дослідно

Знання керівника області землякам

Це знання зробив голова Вінницької облдержадміністрації Анатолій Матвісюк на народній гола райдержадміністрацій, начальників управлінь, керівників підприємств. Про підсумки своєї керівної роботи він сказав так:

— Послухайте, люди добрі, страшний цифру. Заборгованість сілоспоживачів області, в тому числі й у зарплаті, становить 700 млн. гривень, що координують суч. рівні виручки господарств. Тобто господарства наші живуть у борг на рік наперед. Не знаходжу слів, щоб висловити той сором, який охоплює мене за підсумки роботи з виробництва цукрових буряків. Збільшилися затрати на їх виробництво, але ми отримали просто нічийний результат. Оскільки на ту плушу, з якої збирали, виходить по 174 центнера з гектара, тобто на 30 центнерів менше, ніж у 1996 році. А якщо врахувати, що всі засіяні плушу, то виходить тільки по 160 центнерів з гектара.

Скажіть, будь ласка, що пам'ятає в області такі показники? Навіть тоді, коли вручили кошти і возили підмоцями, такої ганьби область не знала.

Керівники різних галузей області, які йшли на ширини області записи інформації, як то казати, завіли. Бо не коментарі тут потрібні, а відстаєнка.

Партійні рядки

Голова Київської організації ХДПУ, народний депутат України Валерій Бабич 28 січня провів прес-конференцію. Він детально зупинився на організаційній діяльності київських християнсько-демократичної, їхній підготовці до виборів у Верховну Раду і с представництвом організації місцевого самоврядування.

Зокрема, а народні депутати балотуватимуть 20 кандидатів від ХДПУ, стільки ж — до Київщини і 70 — до районних рад столиці. Міська організація розробила цілу передвиборчу програму поведінку чотирьох країн: духовності, охорони здоров'я, праці та правового захисту. Програма передбачає насамперед захист громадянства, створення умов для асесбного розвитку особистості.

Валерій Бабич також зазначив, що організації рекомендував Валерію Бабичу будуватися на міському голові. Що ایده підтримав голова ХДПУ Віталій Журавський.

Сьогодні Леоніду Юзковому виповнилося 60!

Пам'ять

«Нині Україна як держава де-юре є незалежною. Ми всі хочемо, щоб Україна була незалежною і де-факто. Для досягнення цієї національної мети нам належить багато зробити, зокрема створити сучасну правну систему України, серйозну якою має становити принциполово Конституція».

Автором цих слів, першому голові Конституційного суду, видатному українському вченому, на жаль, не судилося стати свідком прийняття нової Конституції незалежної України. Але в урочистостях «конституційного» ранку він був незмірно з нами: Леонід Петрович самовидно працює над проектом Основного Закону наближаючи цю незбуту подію.

Л. Юзков справді дуже багато зробив для серйозного сучасної правної системи: він очолював групу науковців, які розробляли концепцію Основного Закону держави, був головою робочої групи з розробки його проекту, одним з співавторів проекту Декларації про державний суверенітет України, брав найактивнішу участь у розробці найважливіших законопроектів, у тому числі про Конституційний суд України. Леонід Петрович завжди казав: Конституція має бути «безпосе-

редньо діючим правом», документом, який не виконується, він функцію капітетичного фасаду невідолі соціальної будівлі. У проєкті нової Конституції України Леонід Юзков поспівав кращ зразки світового конституціоналізму з сторичними й національними традиціями українського державотворення. Багато його правових ідей реалізовано в чинному Основному Законі країни.

Перший голова Конституційного суду був відомим ученим-правознавцем, громадським діячем, академіком Академії правових наук України, заслуженим діячем вищої школи, професором Київського університету імені Тараса Шевченка. Він автор більш як 200 наукових праць, які фігурують у галузі конституційного права та державного будівництва. Леонід Петрович був визначним не лише в Україні, а й далеко за її межами. Власне, саме обрання його головою Конституційного суду стало законним визнанням таланту вченого і активності громадського діяча.

Сьогодні Леоніду Юзкову виповнилося 60. Лише 60! Нам дуже не вистає його — серйозної, високоосвідченої і надзвичайно гуманної людини.

Ювілей без ювіляра

Нинішній шістдесятирічний ювілей Леоніда Петровича мав стати веселим родинним святом — він так любив брати всіх рази: сім'ю, родину, друзів. Міг і має би стати за всіма законами природи — адже в шістдесят літа ще не повертають на зimu... Але вже третій рік осиротіла родина відзначена день народження чоловіка і батька без нього. І сьогодні він не сидитьме за ювілейним столом, не дегустує мариновані диньки і донокм за подарунки, увагу, любов, не зігріє таким незбутим теплом — тільки його — сміхом.

— Леонід Петрович завжди заклопотаний роботою. По суті, вільного часу не має, але розрадуватися невдачам залишає на порозі — вдома він чудовий сім'янин, дбайливий, уважний батько, іхколи я сама дивуюся, звідки в нього береться на це сили. Розповідь про його батька, який був в 60-му, коли Леонід вступав до університету, через два роки одружився — слава Богу, разом прожили понад три десятиліття, і я мала нагоду перекоонатися в його відданості родині, в

чуйності і надійності. Розумієте, він людина — глибоко порядна за вдачею, це не тільки моє суб'єктивне враження; надвродно з нього так багато друзів, учнів. Я звикла, що в нашому домі завжди повно молоді.

Доньки Л. Юзкова

Оля та Тата устаткували батькову професію, обидві, як і він свого часу, з червоними дипломами закінчили юрфак, нині працюють адвокатами. Вони твердо стоять на обраній дорозі, хоча порядника-батька не вистачає завжди...

Колінь, уже тяжко хворий, Леонід Петрович гірко

зізнався авторці цих рядків: «Я полководець без війська...». У нас був голова Конституційного суду, але справді це не було саме «військо». Не тільки родичі — друзям, колегам — не вистає нині мураго «полководця». Сьогодні багато хто зранку вить би Леоніда Петровича. «Ярачий» телефон, кетти, здравстві...

Утім, як помітили, що Галина Никифорова у своєму розповіді про чоловіка не виклає минулого часу? Він живий у їх пам'яті. З ювілем вас, родино Юзкових!

Людмила КОХАНЕЦЬ

Перерваний політ

Три роки тому засідання Венеційської комісії Ради Європи «Демократія через право» розпочалося нетрадиційно: члени авторитетної європейської структури, яка спеціалізується на питаннях конституційного розвитку країн континенту, присягли засідання спогадом про одного з найактивніших і найшанованіших колег, одоначо висловлюючи щире співчуття українській делегації, родині та близьким Леоніда Юзкова, чия доріжка до столиці перервалася.

За кілька годин до відльоту він клопотався про документи, що приваля в Україну для колег у Венецію, інакше й не могло бути, він любив колег, колегия любила його. Та вилетити з Борисполя вже не довелося...

Сьогодні також прибуває захід, присвячений пам'яті першого голови Конституційного суду професора Леоніда Юзкова. В Інституті міжнародних відносин відбувається тридцятихвилинний семінар для молодих аспірантів, що вперше в Україні зазначає

закладів на тему «Нова Конституція України». Семінар проводить Українська правничка фундація, Інститут міжнародних відносин при Київському національному університеті імені Т. Шевченка, Український центр правничих студій за фінансової підтримки АРД/Чески Консорціуму «Верховенство права», програми агентства США з міжнародного розвитку (USAID). Лейтмотивом творчих бесід стала позиція Леоніда Юзкова: Конституція має бути правовою, а жокі — конституційним.

Гарсія І. ШВАБІЙ

Чотири храми Валерія Бабича

го не існує в природі, — наголосив Валерій Бабич. Він зауважив, що внески в АРД не збиралися ніколи. Окрім того, право підпису фінансових документів у партії належало голові Віталію Журавському і головному бухгалтеру. Отож, голова міської організації ХДПУ переконаний, що це спроба запламувати його ім'я і ввернути його до розколу у партії. Адже, минулого року Українська фінансова група, яку очолює Валерій Бабич, переувалювала на потреби ХДПУ більш як 104 тисячі гривень. А з поточного — ще 50 тисяч.

Валерій Бабич висловив жаль з приводу скасування, які виникнуть у ХДПУ, і повідомив, що зробить все для того, щоб не сталося розколу в партії. Він переконаний: рано чи пізно імена справжніх рекінсерів цієї провокації стають відомі.

У прес-конференції замість участі керівників деяких обласних організацій ХДПУ, як це було в минулому році, Валерій Бабич, а також представники християнських церков.

Володимир КОРОЛЮК.

28 січня 1998 року. № 16 (1766)

ВУМОВАХ *своєвольної витанки* *орієнтації* *політико-політичної орієнтації* *— на Захід чи на Схід — для молодого українського держави чи не найважливіше, воно накладає свій тиск на характер діяльності всіх соціально-політичних сил нашої суспільності. Невольно протистояння коханнях сил у політичній просторі України — жорсткість — аристократичне в боротьбі між двома розспряжаними секторами цієї орієнтації, причому проблема її — це проблема розвитку, організованості, чия така має мати економічний характер. Це проблема нашого соціального розвитку (і економічного, і культурного) та економічної, в культурі та ідеології, у діяльності громадсько-політичних і релігійних організацій.*

В останньому виборі орієнтації державна влада покликана відіграти коли не вирішальну, то величезну істотну роль. І саме в цьому виборі своїм першості зацікавлені всі, хто формально на нашу адресу продовжує проводити дискредитаційну для держави політику беззастователі між двома полюсами геополітичного магніта, декларуючи свої наміри «взаємовигідно співробітничати» з усіма, хто лише виявляє до цього інтерес, незалежно від їхнього «стратегічного партнерства» в США, в Росії, в Польщі, в країні Західної Європи, в середньоазійській державі.

Але що сприяє зміненому символізації нашої влади, її беззастователі прихильності саме до західної версії геополітичної орієнтації України? Та й до чого стали б ми шукати в аргументах влади якісь серйозні аргументи і політично обґрунтовані резони на користь цієї версії? Як вони виступають з вузкокорпоративних інтересів самої правлячої верхівки і на них-таки замикаються.

По-перше, українська бюрократія прагне рідко називати відкритістю від Росії, значно закритістю щодо нікого не контролюваної й нічим не обмеженої всезастователі в українському суспільстві, встановлену після 1991 року. Осердком нашої національної бюрократії становить колишню номенклатуру чинівництва, які свого часу було неслучайно названо загальносоюзною бюрократією і справді зазнало примусу від її ієрархічно вищої частини — від чинівництва московського, зокрема формально «головного» в Україні, українська бюрократія фактично вступила в залежність від московської чинівництва, і тому її в середовищі західних держав містить недовдоволення і глухе розгублення проти Москви, котра не давала задоволення всім повноваженням (свого роду «комплекс» «Мозков»), зокрема в ослабленні центральної влади внаслідок «перебудови» і вивершенні з під нагілля Москви, Київ складає всі зусилля на тому, щоб відновити можливість повторення такої ситуації, коли російська верхівка могла б контролювати українську правлячу силу. Такий тип орієнтації має закритістю політичну незалежність українського чинівництва від московської бюрократії, змінити його всезастователі над українським народом.

По-друге, слід згадати на ту обставину, що після проголошення незалежності й зобов'язання монополізувати владу українське чинівництво гранично звузило коло своїх функцій і обов'язків. Пересуд після проголошення курсу на капіталізацію України — вихід з економічної кризи — українці постаралися поводити такого важкого тягаря попередніх генерацій бюрократії, які організували суспільство чинівництва, захищаючи підтримку

стві виживати в нових умовах як їм заманеться. І тут далася аналіз психології старої номенклатури, всім добре відомо, що саме завдання соціально-економічного розвитку вирішувалися найактивніше ефективно і саме за провали марносотворницьких планів найчастіше було дістати від Москви проуча, «втикача», а то й вилетіти із зручного номенклатурного крісла. Тому об'єктивні організаційно-еко-

ЗНАКИ
ЧИНІВНИЦТВА
НАШОЇ
ВЛАДИ

номічні функції стара бюрократія відкинула перш за все і мало не у захваті: не зайнятості керування народним господарством, бюрократія формально не відповідає і за його стан, перекладаючи відповідальність на дії «об'єктивних сил ринкової економіки». Одинок вона, природно, залишає за собою право втручання в діяльність підприємств (здебільшого на стадії розподілу її результатів). Заразом за борт державних чинівників вилучено й практично всю соціальну сферу: охорону здоров'я, пенсійне забезпечення, та освіту і науку.

Усе це персонально засвідчує паразитичне існування української бюрократії: скорочуючи свої власним бажанням об'єкт управління-організаторських послуг, вона водночас вимагає збільшення витрат на власне утримання, що спрощено і в кількісним зростанням у державі розширеної в 1991 роком, і зростанням її апетитів, і відсутністю контролю за її діяльністю з боку суспільства. Відбулася своєрідна «приватизація» держави чинівництвом, перетворивши її на свою приватну власність, чекає прибутків, і основним інструментом, що забезпечує ці результати, став фіскальний апарат: працюючи на свій страх і ризик, виробництво має за рахунок податків гарантувати бюрократії пристойне існування. Тому останніми роками позначається нестримне, просто катастрофічне зростання податків, а сама система стягнення їх стала дедалі агресивнішою, жорсткішою і нещадною до вітчизняного виробника. Одинок кинуте на поталу долі, придушене дикими податками, змислене беззастователістю та свавільним чинівництвом, виробництво опинилося

не в змозі утримувати бюрократію, сплачуючи їй податки. Саму тому вона делалася більше й більше робити ставку на таке джерело свого існування, як законна діломота, у вигляді кредитів, інвестицій, а то й просто дрібних позичок, одноразових «попалунків», гуманітарних допомоги. До того ж нерідко ці позички мають характер аде прикритої підтримки українських урядовців Заходом. Для нашої бюрократії іноземні кредити здаються дуже привабливими, бо

— по-перше, це великі гроші вноше надходження, які вони отримують без усякої шолоної роботи (навіть, якщо ця робота — ступання палять з власного населення);

— по-друге, зовнішні кредити алала мого витрати на власні потреби без звітності контролю;

— по-третє, теперішня генерація бюрократії чудово знає, що вже аж нік не

доведеться віддавати ці борги, або буде покладено на плечі її частини українського народу, яка, мого, ще й не народилася. Зрештою ставку на одержання зарубіжної допомоги, українська бюрократія дуже швидко з'ясувала, що можливості одержання кредитів та інвестицій на Заході нестримно збільшились, аніж на Сході, тобто в Росії. До того ж Росія, налянувши Україну набавити більше, ніж Захід, допомогу, намагається одержати вигляд поставання в кредит енергосилом, без яких існування України як незалежної держави стане просто неможливе. А Захід надек і саран в вигляді грошових кредитів, що, власне, єдине й цікавляче нашу бюрократію.

Таким чином, стосовно одержання зарубіжної допомоги орієнтація нашої влади на Захід не має нічого спільного із задоволенням українських загальнонаціональних інтересів, а виступає зусиллям на одержання потреб правлячої кілі. Залис — згодна нашої влади брати кредити на будь-яких умовах, хоч би як вони обмежують інтереси народу; тільки об'єктива Заходу примусила нашу настанову сплачувати повну частину житлово-комунальних послуг, і присягання не ставити на перешкоду вивезення до України низькопробного західного швейцарського, і намір позакрити українські шакти (під ефірним назвою «реструктуризація внутрішньої промисловості»), ще божа-аж поступки Заходу. Наприклад, пообіщавши в МВФ, уряд здійснив напроуд простий і по-людськи несподіваний засіб виконання цієї обіцянки — припинило сплачувати зарплату, знизило у такій спосіб купівельну спроможність населення, природно, стримуваю зростання цін, а отже, й інфляцію.

До того ж усі ці умови дуже істотно ушкоджують інтереси населення і дуже незачинно мірою — інтереси чинівництва. Саме тому й можна стверджувати, що політика іноземних позичок, яку практикує наша влада, має не лише антинародний, а й аморальний характер.

По-третє, українська бюрократія разом з компарторською буржуазією ніколи не вірила і не вірить ні в сили народу, ані в свою власну спроможність побудувати сильну, квітучу українську державу. Шість років безграмотного і невмалого господа-

твінь вони односторонньо не приносять «жні» гроші. Тому наша влада відріклася по-гострому і про те, що саме, зрештою, ми хочемо побудувати, який, так би мовити, кінцевий продукт діяльності нашої нинішньої уряди. У проклаційній орієнтації правлячих сил України нині проявляється і ще один вузкокорпоративний, щоб не сказати — шкурний, інтерес. Полягає він у тому, що країна перебуває в умовах катастрофічних парламентських і президентських виборів. Правляча в Україні утримується, будучи великим невпевненим у позитивному для себе результаті виборів (і парламентських, і президентських), прагне заручитися підтримкою Заходу, для чого, власне, й принає йому на вірність. Про це речі, найважче відкрито сказав секретар Радн національної безпеки і оборони України В. Горбулін, коли в одному з інтерв'ю «Уж», 1997 з'явився нагодаш, що уряд очікує «підтримки» Європейським Союзом прагнення України стати його членом. Це стало б історичним каталізатором процесу демократичних перетворень, які відбуваються в Україні» під провалом нинішньої влади. В. Горбулін визначив, що шуну за тактичності тримку, що алда виплатити влада: «Європейський Союз», таким чином мін би отримати додаткові важели впливу на стратегію нашої влади. Тобто Україна потягується б проводити в цьому регіоні політику, бажану на Заході (хоча Україна і так уже це робить, хоч і врахува В. Горбулін, тох «торг тут недоречний»).

Народ України вже починає розуміти, що західний вітер, який дме з високих широт, не несе йому добрих звісток: чинівництво, що планує на колінах перед Заходом, має на меті своє і тільки своє. І коли для нього не менше, ніж шість треба буде прискіп в жертву всі інтереси українського народу, вони без вагань зробить це. І вже робить.

Сергей ТОДОРОВ,
народний депутат України.

Читайський мікрофон

Недодумали чи завбачили

Згідно з новим законом про вибори існує низьких обмежень щодо підписів на підтримку окремих партій, блоків, кандидатів у депутати. Підписувати хоча за всі партії і за всіх кандидатів громадським громадянам підписувати хоч по одній партії, то можна отримати винагороду в розмірі місячної пенсії.

А в старому законі ціло було записано, що одні виборці має право підписувати на підтримку певних кандидатів, а інші — надавати хоч по одній партії, то можна отримати винагороду в розмірі місячної пенсії.

В. ВІДУХОВ,
member.

Час називати «героїв»

Усі отари «Голосу України» (півні і півні, зелені й червоні) викликають недовіру в економіці. Читаючи, не раз і спина пустити. Від пошування на яких сити та пазів шукати, які інтереси в економіці. А не поруч же знайти конкретні імена вимів у цьому? Слідки має нагнитися по кричущі факти беззастователі, беззастователі політиків і економістів, а «героїв» уже нема й нема. Зокрема, дозвольте додати, що інтереси в економіці. А не поруч же знайти конкретні імена вимів у цьому? Слідки має нагнитися по кричущі факти беззастователі, беззастователі політиків і економістів, а «героїв» уже нема й нема. Зокрема, дозвольте додати, що інтереси в економіці. А не поруч же знайти конкретні імена вимів у цьому? Слідки має нагнитися по кричущі факти беззастователі, беззастователі політиків і економістів, а «героїв» уже нема й нема.

Анатолій
Львівської області.

НА ЛАВІ ЗАПАСНИХ – ОФІЦЕРИ, А ЛАВОЮ – ЇХ СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

За планом — «ПЛАН», в екстазі — «ЕКСТЕЗІ»

**МИТНИЙ ПОСТ «Старокоза-
че»**, підпорядкований Білго-

Митинця

Одеська область.

Від суми до тюрми і назад

nic

● Львів

Газ — велике благо і...
маленька бомба

Торік «Львівтрансгаз» сплатив 56 мільйонів гривень податків у бюджет, а тим часом громадяни виважили десятки способів крадіжки газу. Приміром, замовили «нові українці» самовільно «вирізалися» у магістри, і не несуть за це відповідальності бо чинним законодавством її не передбачено. Гріз з газом небезпечні, а вже комунікації — не в ліпшому стані. Шороку необхідно замінювати 50 тисяч одиниць газової апаратури, газові печі в старих будинках — то «маленькі бомби».

Аналіз, проведений в області, засвідчує, абоненти, які розраховуються за показами лічильників, споживають газу вдвічі менше порівняно з розрахунковими нормами.

● Донецьк

Чотири життя за мильон

Минулого року на підприємствах вугільної промисловості були смертельно травмовані 290 працівників — на 52 менше, ніж у попередньому році. Серед загинувших — 11 жінок, 49 осіб померли від серцевого нападу. На кожен мильон тонн вилученого вугілля в 97-му припало чотири смерті на виробництві, тоді як у 96-му — п'ять.

Усього до року трапилося 28 647 нещасних випадків. Головними причинами загибелі людей на шахтах залишаються обвалення породи і вугілля, травмування на транспортних засобах і підйомному обладнанні, ураження електричним, падіння людей. За підрахунками спеціалістів Маківського науково-дослідного інституту з охорони праці і безпеки робіт, лише 10 відсотків нещасних випадків неможливо було уникнути за допомогою попередити. Решта спричинені інженерною неспроможністю, відсутністю дисципліни і належного контролю, нехтуванням правилами техніки безпеки.

Фотокурс «Село очима селян»

Добрий козак, якщо є
фотоапарат і рюкза́к

Вітєпер фотокурсу, оголошений наприкінці минулого року для переспалатників «Голосу України» та (або) «Голосу України» (Гітхін), може з повним правом вважатися міжнародним. У боротьбі за перший приз — побутову наосну станцію від фірми «Гіротехніка» (тел. 044-483-60-16) та інші цінні призи від спонсорів — наступні наш читач громадянин ФРН Петер Коллер.

Як і більшість законослухних німців, пан Коллер поцінує свою роботу, він — соціальний педагог — шанує і пиво. Та понад усе, з'ясувалося, тридцятирічний житель Майна любить вожувати, а все побачене «зажарювати» на фотоплівку. В Україні він побував уже чотири рази. Саме тому, мабуть, дуже охрестив його «козаком». Упродовж останніх п'яти років, вважав любитель порокож, відпочи, коли Петер Коллер заїздив до України вперше, тут відбулися позитивні зрушення. Найбільше йомуно Петру

ось як новозміна: улюблений його антарний напій хоч і подорожчав, але, дійсно, став-таки схожий на пиво.

Улітку пан Коллер планує знову відвідати нашу незалежну нещасну з нещасним визитом, аби підшукати українську мову, розширити коло добрих друзів і, зрештою, «пополювати» з фотоапаратом. І тут залишається побажати йому «als gutes», тобто козацької удачі.

Наразі пропонуємо знімки, зроблені Петером КОЛЛЕРОМ в Україні.

Крутояр.

Солодкий цукор — гіркі перспективи

Як повідомило ДІНАУ-Україна, у 1997 році в Україні відбувся значний спад виробництва цукрових буряків і цукру, а цукрову промисловість сніл акумуляторні реконструюють. Про це йшлося на нараді директорів цукрових заводів, яка відбулася в Міністерстві агропромислового комплексу. Зокрема, було зазначено, що торік перевищено збірний біляж 25 мільйонів тонн буряків і виробили 3 мільйони тонн цукру. Че-

рез несприятливій погоді умови, незадовільний стан техніки, незабезпеченість дально-мастильних матеріалів втретєю значну частину врожаю. Зібрано 17,7 мільйонів тонн буряків і вироблено 2 мільйони тонн цукру. Це на 300 тисяч тонн менше, ніж 1996 року. Загалом промисловість працювала нерентабельно. Цукрові заводи продовжують працювати непрацюючи. Через це собівартість цукру склала 1050 гривень за тону.

Такий стан справ змушує уряд вжити заходів щодо реанімації цукрової галузі. Тому частину із 192 цукрових заводів України буде закрито як нерентабельні.

Що ж, реструктуризація — справа добра, але ж постановою Кабінету міністрів забезпечити роботою десятки тисяч людей, які поповнять лави безробітних після закриття цукрових заводів?

Провінція

Долю наділу
визначив
референдум

У селі Вільня України Каховського району відбувся референдум. Через опитування, а не через неоскінченне митигування вирішили роз'яснити проблему, яка вже п'ять років поспіль ліхотить натовп. Справа в тому, що в 1992 році землі Вільної України поділили між КСП імені Блохера і КСП «Краса Херсонщини». Садівничий «Краса Херсонщини» відділи 1385 гектарів землі, щоб вона, крім саду, який родить через рік, мала ще й тваринництво та рільництво. Однак цей наділ не врятував вузькоспеціалізоване господарство від банкрутства. Зате людям дав приклад: нинішні били поновити давній, на одну думку, несправедливим рішенням.

Ось що показало опитування: із 176 селян за повноценного відділення кінця в КСП імені Блохера висловилися 119. Попереду — тривала тагання в арбітражному суді, який має врахувати претензії обох господарств. Краще, щоб справа завершилася до весни, коли треба засіпати спіру зерно.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Українські «королі»
«королеви полів»

Винувинилися сто років від народження знаменитого українського академіка-селекціонера Бориса Соколова, який свого часу створив перші вітчизняні гібриди кукурудзи. Вони дозволять Україні вирощувати шороку всім-всім з половиною мильйонів тонн качанівцями. Біляж як ніхто мігшавою тону, зібраних торік, — свідчення того, що ми забуваємо і втрачаємо надбання, залишені академіком Соколовим на його колегам.

— А як так не сказав, — не погоджується академік Української академії аграрних наук, президент асоціації виробників насіння кукурудзи «Гібрид» Валентин Циков. — Селекціонери, генетики та біохіміки нашого Інституту зернового господарства останніми роками звели понад тридцять нових гібридів, які здатні давати по 80–100 центнерів з гектара на богати ь по 120–130 на зрошуваних площах. Такий приклад: цього року трудівники науково-виробничої агрофірми «Наукова» вирощували на двох тисячах гектарів кукурудзу на зерно та на шести тисячах — на силос. На крут масть майже по 65 центнерів збіжжя і по 450 центнерів зеленої маси.

Тим часом в Україні врожаї посередні. А якби скрізь працювали так, як у «Науковій», то зібрано б у державі втричі більший нал кукурудзи. Втім, побутує думка, що в Україні переважають майстри високіх урожків і качанівців. Вироджувуючись, господарники нарікають на низькі потенційні можливості насіння українських гібридів. У державному реєстрі рекомендованих для вирощування сортів нині понад сто гібридів з «наспригними» даними досвідного зарубіжжя: американським, німецьким, французьким, угорським. Але, як авторитетно свідчить академік Циков, більшість гібридів української селекції не тільки нічим не поступаються іноземним, а за багатьма показниками перевершують їх.

І той, хто ганяться за іноземними, уже покінає перкі плоти своєї омані, — каже Валентин Сергіювич. — Якщо ми би за тону насіння беремо 800–1000 гривень, то тону на імпортованого посівного матеріалу коштує дві-три з половиною тисячі доларів. Є різниця? А ось «фантастично» врожайності, якої очікували, мов мамина з небес, не дочекались.

Справа, виявляється, не лише в гібридах, а й у технологіях, за якими вони вирощуються, в добривах, гербіцидах, техніці. Можна придбати й адаптувати найкращі в світі гібриди, та якщо матеріально-технічна база застаріла, а культура землеробства й агрохімії не витримують ніякої критики, то на «диво» сподіватися марно.

Успіх трудівників агрофірми «Наукова» пояснюється й тим, що в господарстві безоглядно сучасна техніка, — тут не знають сіль техніки, не вміють-бачити доторів і торівників. Це ж один чинник — вирішальний: на найвищому рівні технічному і виконавській дисципліні. Звідси і результати. Недарма покладають на качанцят великі надії.

За словами директора агрофірми «Наукова» Миколи Агафоновна, цього року посіють уже не менш як десять тисяч гектарів — винятково вітчизняними гібридами. А хто продовжує наполягати, що вони гірші, ніж іноземні, дуже помиляється. Не дай Боже, щоб помилка виявилася фатальною...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

17.02.1998 р.

відбудуться позачергові загальні збори акціонерів
ВАТ «Завод Укркабель».

Порядок денний:

Про єнісію акцій ВАТ «Завод Укркабель».
Збори відбудуться за адресою: Київ, вул. Багатовіська, 14.
Початок — о 14 годині.
Регістрація учасників зборів — з 11.00.
Додіки за тел. 211-93-13.

Свідчення про реєстрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 5 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі та св. свят)
українською і російською мовами. Індикс 60955.
Тираж 254770.

Комбінат друку видавництва «Преса України»
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311016
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Засновник —
Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕКЕР, В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 441-00-23;
телефакс — 234-72-54.

Відділ реклами — 441-09-34, 441-09-44.

Телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: sekret@glas.ukr.com

За зміст та достовірність інформації у рекламних
публікаціях відповідальність нести рекламодателі.

Реклама не завжди поділяє поглядів авторів
публікацій.

За точність виконання фактів відповідальності нести
автор.

© Рекламні не повертаються.

© Друкування з чотирма — тільки на сторінках